

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 14. august 2009 — Mensch und Natur AG mod Freistaat Bayern

(Sag C-327/09)

(2009/C 282/38)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mensch und Natur AG

Sagsøgt: Freistaat Bayern

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 249, stk. 4, EF, til hinder for, at en kommissionsbeslutning, der efter sin ordlyd udelukkende er rettet til en bestemt berørt virksomhed, udlægges således, at den også har bindende virkninger for andre virksomheder, der efter beslutningens mening og formål skal behandles på samme måde?
- 2) Er Kommissionens beslutning 2000/196/EF af 22. februar 2000 om forbud mod markedsføring af »Stevia rebaudiana Bertoni: planter og tørrede blade« som nyt levnedsmiddel eller ny levnedsmiddelingrediens⁽¹⁾, efter hvis artikel 1 der udstedes forbud mod at markedsføre »Stevia rebaudiana Bertoni: planter og tørrede blade« som nyt levnedsmiddel eller ny levnedsmiddelingrediens i Fællesskabet, også bindende for sagsøgeren, der aktuelt markedsfører »Stevia rebaudiana Bertoni: planter og tørrede blade« i Fællesskabet?

(¹) Kommissionens beslutning af 22.2.2000 om forbud mod markedsføring af »Stevia rebaudiana Bertoni: planter og tørrede blade« som nyt levnedsmiddel eller ny levnedsmiddelingrediens i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 (meddelt under nummer K(2000) 77), EFT L 61, s. 14.

Appel iværksat den 24. august 2009 af Republikken Polen til prøvelse af dom afsagt den 10. juni 2009 af Retten i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) i sag T-257/04, Polen mod Kommissionen

(Sag C-335/09 P)

(2009/C 282/39)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Republikken Polen (ved M. Dowgielewicz)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 10. juni 2009 i sag T-257/04, Polen mod Kommissionen, ophæves i sin helhed.
- Artikel 3 og artikel 4, stk. 3 og 5, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1972/2003 af 10. november 2003 om overgangsforanstaltninger for samhandelen med landbrugsprodukter som følge af Tjekkiet, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiet tiltrædelse⁽¹⁾, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 230/2004 af 10. februar 2004⁽²⁾, samt ved Kommissionens forordning (EF) nr. 735/2004 af 20. april 2004⁽³⁾, annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagsomkostningerne i forbindelse med sagen for Retten i Første Instans og appelsagen for Domstolen.
- Appelsagen henvises til Store Afdeling.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det gøres for det første gældende, for så vidt som det i den appellerede dom fastslås, at søgsmålet med hensyn til forordning nr. 1972/2003 blev anlagt for sent og derfor skal afvises (den appellerede doms præmis 32-63), at

- forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område⁽⁴⁾, og tiltrædelsestraktaten er fortolket urigtigt, for så vidt som Retten har lagt til grund, at fristen for anlægelse af et annullationssøgsmaal til prøvelse af forordning nr. 1972/2003 begyndte at løbe fra datoen for offentliggørelsen af forordningen på de officielle sprog i EF-15, og dermed før offentliggørelsen på de officielle sprog i det udvidede EF havde fundet sted

- artikel 230, stk. 4, EF er fortolket urigtigt, for så vidt som Retten har lagt til grund, at Republikken Polen på grundlag af denne bestemmelse i sin egenskab af juridisk person effektivt kunne have anlagt et annullationssøgsmaal til prøvelse af forordning nr. 1972/2003 før sin tiltrædelse til Den Europæiske Union

- der foreligger en tilsidesættelse af retsstatsprincippet og princippet om en effektiv domstolsbeskyttelse, idet Republikken Polen af Retten i Første Instans er blevet frataget retten til at søge retslig prøvelse af lovligheden af forordning nr. 1972/2003, uagtet at denne forordning blev rettet til Polen som til en medlemsstat